

Ötme Bülbülüm Ötme

– mucit55macit · 19 Nisan 2017

Ötme bülbülüm ötme, dikenler ahı duymaz,
Açar da çiçekleri arılara bal sunar.
Hasretiyle yandığım sevgili bana uymaz,
Açar da kollarını başka dallara konar.

Ötme bülbülüm ötme, o yar aklıma gelir,
Huzura hasret ruhum şimdi hicranla dolar.
Sorarım dağa taş: Sevdayı kimler bilir?
Dediler: Akıl yok mu? Aşıklar erken solar.

Ötme bülbülüm ötme, bahar gelmiş neyime,
Hüzün dolu bağrımda açmaz benim güllerim.
Coşku içinde Âlem, hasret benim payıma,
Unuttum mevsimleri, heba oldu yıllarım.

Ötme bülbülüm ötme, hüzün çökmüş ovaya,
Her yaprakta bir şebnem benim gözümde yaşlar.
Dediler: Neredesin? Cemre düştü havaya,
Can özümde depremler yürekte yangın başlar.

Ötme bülbülüm ötme, özlem dolu yasım var,
Haram etti gülmeyi sevda denen bu çile.
Aşk denen ol deryaya çekilse onca duvar,
Eser durur yel gibi bedenler çökse bile.

Ötme bülbülüm ötme, Macit'i verem etme,
Tükendi ömür kartı yaşanacak yıl mı var?
Beni yakan sevgili, öyle kaşını çatma,
Sen de yan ki ben gibi, gör bak! Neymiş ahuzar.

Mehmet Macit
12.04.2017
Dikili/İzmir